

CANADA

Dagligt hvarje TORSDAG

Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör.

Prenumerationspriset—
Helt år \$1.00
Halvt år 0.50
Första året 0.35
Helt år till Sverige 1.50
Halvt år 0.85
Postporto inbegripet.

Lokalannonser sändas i alla svenska ambassader och lännas god provision.
Korrespondenser, korta och intressanta mottagas med tacksamhet.
Prenumerationsmedel bör sändas med Post eller Express Money Order eller Registered brief till

CANADA,

Box 642, Winnipeg, Man.
Kontor: Room 1, HARRIS BLOCK

SKANDINAVISKA NYHETER SVERIGE.

STOCKHOLM. Sveriges paviljong på Parisutställningen är äro föremål för hedrande om döme i den utländska pressen. Denna gång är det Hamburger Nachrichten, som uttalar sig. Efter några berömmade ord om svenskarne och deras anordnings förmåga säges det om paviljongen, att den är det bästa de ha utställt. Paviljongen beskrives där på utan och innan, hvarvid författaren får tillfälle att uttala sin beundran för den svenska konst- och handverksindustri och de elster af svensk konst som förekomma i paviljongen, särskildt de båda dioramorna.

De organiserade nykterhetsvännerna räknar nu i Sverige enligt de senaste rapporterna en sammanlagd styrka af 275,000. Deraf komma 95,426 på godtemplarorden, 30,234 på templarorden, 22,96,963 på nationstemplarna och 100,000 på svenska blåbands föreningen. Återstoden fördelas på mindre sällskap.

Krisryktena hålla i sig. Göteborgs aftonblad meddelar ur, såsom tidningen säger, synnerligen väl underrättad källa i huvudstaden, att ryktet om att statsministern Boström anhållit få afgå från sin post, öfverensstämmer med verkliga förhållandet. Anledningen skulle vara vacklande hälsa.

Folkets hus i Stockholm. Ansökan om, enligt "Social. De mokratien" ingifvits till K. M: om rätt att för uppförande af "Folkets hus" i Stockholm anordna ett lotteri af 200,000 kr. med kronans lotter, anordnad i fyra dragningar.

GEFLE. En aspirant till Nobels fredspriset. Ingeniören Joh. G. Enström i Gefle har fullbordat ett digtigt verk, hvars titel är: "Codex international. För fred och skilljedom (skilljedom afven inom nationerna), Ethiska idealismen och dess organ". Arbetet kommer att öfverlämnas till Nobelkommitteen.

KAKLSKRONA. Sallroth af rättad. Den 5 juli strax efter kl. 5 f. m. afträttades mördaren Theodor Julius Sallroth af Karlskrona fängelsegård.

Sedan läsnotarie Petersen, som erhållit k. beförders förordnande att öfvervaka afträttningen, uppläst dödsdomen, aflägsnade sig fängelsedirektören och återvände efter ett par minuter med Sallroth, som dessutom ledsagades af fängelsepredikanten. Han visade det största lugn och gick lös

och ledig samt med raska steg bort till schavotten, som var anbragt norr om fängelset strax invid omslutningsplanen. Framkommen föll h-n på knä, knäppte ihop sina händer och bad, under det han blickade upp mot himmelen, att Herren skulle motaga hans ande. Därpå aftog han med direktörens hjälp sin rock och väst samt fick sina ögon förbundna. Sedan lade han själf ner huvudet å stupstocken, under det skarprättaren som hållit sig dold, nästan ljudlöst framträdde. Bilan syntes därvid bliftra till i solskenet, ett hvinande hördes i luften, åtföljt af ett kraftigt hugg, som med ens skilde huvudet från kroppen, och exekutionen var öfver. Allt var utfördt på ett par minuter. Herr Dalman förklarade också, att ingen af de afträttningar, han förut verkställt, aflupit så hastigt, tyst och lyckligt som just denna. Den döda kroppen öfverlemnades derpå åt amanuenserna, som skulle tillvårta vissa delar för vetenskapligt ändamål. Sedan liket derefter jordfästas, öfverlemnades det till Sallroths föräldrar. — De sista dagarna af sitt lif sysselsatte Sallroth sig huvudsakligen med att skriva till åtskilliga af sina gamla vänner och varna dem att ej vandra samma olyckliga väg som han själf gått. På onsdags e. m. fick han genom direktören veta, att dödsdomen följande dag skulle verkställas. Äfven denna underrättelse mottog han med sinneslugn och tillförsigt samt sof en god del af natten.

Norge.

Missnöjet inom Venstern tager sig nu åtskilliga uttryck i den norska landsortspressen, som särskildt riktar sina anmärkningar mot regeringen och stortingsmajoritetens finanspolitik. Enligt Morgenbladet skulle nu vara på tänkt att till stillande af detta missnöje låta Sten draga sig tillbaka efter valen för att efterträdas af Lövlund, chefen för arbetsdepartementet. Men en sådan personalförändring skulle knappas leda till önskad resultat, eftersom Lövlund just är upphofsman till de "rullande millionernas" jernvägsplaner och i unionspolitiken är den mest doktrinäre af hela sällskapet. Intet är sakrare, säger Morgenbladet, än att under den nuvarande regimen går försumpningen gradvis längre, hvilken af klickan man än tar till gallionsfigur.

Danmark.

Den bästa jordbruksutställning Sveriges jordbruksminister sett var den stora utställningen i Odense, hvilken statsrådet Odelberg besökte under flera dagar, och från hvilken han omtalade sin intryck i "Dannebrog".

"Det är" sade hr O., utan jemförelse den bästa jordbruksutställning, jag någonsin sett. Att draga någon parallell mellan Sverige och Danmark kan i detta fall ej gå för sig, ty det skulle aldrig lyckats Sverige att nå en sådan likformighet och ett sådant system i sin jordbruksdrift, som Danmark har. På grund af de klimatiska förhållandena och landets stora olikhet är man afskuren derifrån. Sådana associationer och företag, som det danska jordbruket har, äga vi antingen icke eller besitta vi dem blott i mindre utvecklad form. Sålunda vill jag bl. a. påpeka den höga ståndpunkt, danska

häftsväfsföreningarna intaga. Och öfverallt, hvar jag gick, spårade jag framsteg i det danska jordbruket, sedan jag sist såg någon dansk jordbruksutställning." Till sist yttrade hr O.: "Jag hyser den största beundran för de danska jordbrukarna. Det är ett ofantligt uppsving Danmarks jordbruksexport tagit de senaste åren trots alla förbudshinder i England, Tyskland o. s. v. Det danska jordbrukets män äro i besittning af en maktigt energi."

Kandelabern.

En rysk berättelse af A. Tschekoff.

Med ömklig min och ett i en gammal tidning insvepts föremål i handens steg Sascha Smirnow, sin moders ende son, in i läkaren doktor Koschelews mottagningsrum. "Jag, se, min käre gosse", hälsade doktorn honom. "Nå hur käma vi oss nu? Hvad är det för godt ni har med er?" Sascha höjde på ögonbrynen, lade handen på hjärtat och sade med röd stämma: "Mamma låter hälsa er på det hjärtligaste, Iwan Nicolejewitsch, och tackar på det varmaste. Jag är min mors ende son och ni har räddat mitt lif! Ni har botat mig för en färlig sjukdom och vi veta inte hur vi skola kunna visa vår tacksamhet mot er."

"Ack, seså, min gosse", afbröt läkaren. "Jag har bara gjort hvad hvarje annan icke skulle ha underlåtit att göra i ett sådant fall." "Jag är min moders ende son, vi äro fattiga och kunna inte betala er några pengar för ert besvär och . . . och det är så rysligt tråkigt, herr doktor, därför ber min mamma, och jag, hennes ende son, förena mig med henne så varmt, att ni om bevis på vår tacksamhet ville vara så god och hålla till godo . . . till godo med . . . med den här saken . . . det är en mycket dyrbar pjäs af gammal brons . . . ett sållsytt vackert konstverk, säger mamma."

"Nej det behöfs verkligen inte", svarade doktorn med ryckad panna. "Hvad skulle det tjäna till?" "Sniälla doktorn, säg inte nej, ni får i te afslå vår bön", forfar Sascha och vecklade upp paketet. "Det skulle göra min mor och mig så ondt . . . Den är så vacker . . . af gammal brons . . . Det är ett hjärt minne från min far, hvilket vi hållit så kärt. Min far brukade köpa gamla bronsaker och sälja dem till försälsningsplåtare . . . Nu befattar mamma sig ej längre med den affären . . ."

Sascha vecklade upp paketet och ställde innehållet högtidligt på bordet. Det var en medelstor, konstnärligt arbetad kandelaber af brons, hvilket föreställde tvenne kvinnliga figurer, som logo kokett och synes hvilket ögonblick som helst vilja springa från sin plikt att stödja kandelabern för att i stället utföra en sprittande dans. Doktorn tittade på den välmentade presenten, ref sig bakom örat, hostade och kliade sig förläget på näsan.

"Ja visst, ja visst, pjesen är verkligen utmärkt vacker", sade han, "men . . . hur skall jag uttrycka mig, den är . . . något för vågad . . . hm . . ."

"Hvarför det? Hur så?" "En sålän där figur skulle förepåta hela väningen, käre vän!" "Märkvärdig uppfattning af kons- ten doktorn måtte ha!" sade Sascha i sårad ton. "Är det inte ett konstverk kanske? Se bara! Så mycket skönhet och behag, att själan fylles af en gudomlig känsla och man får tåras i ögonen! När man ser sådant, kan man ju glömma hela det usla jordelivet . . . Ser ni inte

ROBINSON & CO.

Handels-Magasin.

Herrekipering, Korta Varor, Grocery

m. m., som tillhör ett fir-t-klassigt Department Store.

Nästan allt, som Ni behöfver, finnes i våra butiker. Våra KLÄDNINGS-TYGER äro de bästa, våra SILKEN de modernaste och vår

SKO-HANDEL

är den Finaste i Canada. Gör därför

Edra uppköp hos oss.

J. ROBINSON - MAIN STREET.

hvilket lif, hvilket uttryck, hvilken tanke . . ."

Allt det där förstår jag mycket väl, kära ni", afbröt doktorn, "men jag är familjer och jag tar emot mina sjukbesök här . . ."

"Naturligtvis, om man ställer sig på mängdens ståndpunkt . . ." sade Sascha, "så ser man helt förklarligt den allra högsta konst i en annan drager . . . Men, snälla doktor, höj er en smula öfver mängden . . . och så vet ni ju hur ledsna min mor och jag skulle bli, om ni ej ville taga emot vår lilla gåfva . . . Jag är min mors ende son . . . ni har räddat mitt lif . . . Vi komma och bjuda er det käraste vi ha kvar . . . och vi endast beklaga att vi inte ha maken till den här kandelabern . . ."

"Tack, tack . . . käre vän . . . jag är mycket tacksam . . . Hälsa ni er mor, men för Guds skull, ni kan väl själf begripa . . . Näja, för resten . . . för att inte göra er ledsna, så tag hit den . . . Hälsa så mycket och tacka!"

"Tack, tack," sade Sascha, röd af glädje. "Ställ kandelabern här bredvid vasen. Hvilken skada, att jag inte har maken till den! Det var verkligen ledsamt! A ljö och tack, käre doktor!"

När Sascha var gången, betraktade doktorn länge kandelabern, ref sig en gång bakom örat och tog sig en funderare.

"Pjesen är utan motsägelser briljant, och det är verkligen synd att behöfva lämna den ifrån sig . . . Men här kan jag ju inte behålla den. Hm . . . Hvad skall jag göra med den? Till hvem skulle jag kunna ge bort den?"

Efter en lång stunds funderande kom han att tänka på sin bästa vän, advokat Uchow, som han hade besökt för en process.

"Det passar utmärkt", utbrast han till slut belåten. "Han är min gode vän och vill nog inte taga emot några pengar. Då är det desto lämpligare att presentera honom den här kandelabern . . . Han är ungkarl och skall bli förtjust . . ."

Utän att sova på saken tog doktorn på sig sin öfverrock, tog kandelabern och for till advokaten Uchow.

"Morjens, bro!" Hälsade han gladt. — "Jag kommer för att tacka dig för ditt besvär . . . du vill ju inte taga emot någon betalning, men tag då i stället emot en liten småsak, käre vän. Alltid är det en ögonförmåga!"

När advokaten fick se kandelabern, råkade han i ex-as. "Det var något präktigt!" skattade han belåten. "Härligt. Utmärkt vackert! Hvar har du fått den ifrån?"

Efter att så ha gifvit luft åt sin förtjusning, fortsatte advokaten med en ängslig blick mot dörren: "Men icke förtu . . . käre broder . . . tag ej illa upp, men du måste behålla din present. Jag kan inte taga emot den . . ."

"Hvarför det?" frågade doktorn förskräckt.

"Nej, förlåt, jag vill inte ha en tocken där pjes i min bostad. Den skulle söta min mor, mina klienter

och till och med tjänstfolket . . . tack så mycket men, men . . ."

"Seså, seså", svarade doktorn afvärjande. "Om du inte vill taga emot den, gör du mig mycket ledsen. Är det inte ett konstverk, kanske? Se bara! Hvilket lif, hvilket uttryck . . . hvilken tanke! Tar du inte emot den så föroämpad du mig helt enkelt!"

"Ja, men du kan väl själf förstå . . ."

Men doktorn knöt rasande sin hand och rusade sin väg, innerligt belåten att bli presenten kvitt. Han for hem allt hvad tygeln hölde, som om han varit rädd för att få kandelabern kastad efter sig.

Advokaten började å sin sida tagga konstverket i närmare betraktande, skärskadande det från alla håll och brydde en lång stund sitt nufvud öfver hvad han skulle göra med presenten.

"Pjesen är briljant", tänkte han, "och det är verkligen synd att lämna den från sig, men jag kan omöjligt behålla den här . . . Det bästa vore att gifva bort den till någon . . . Nu har jag det! Jag skall i denna kväll skicka den till min gode vän, komikern Schaschkin. Den gifken tycker om sådant där och helt a propos har han just i dag receipt."

Sägd och gjord. På aftonen öfverlämnades den omsorgsfullt insvepta kandelabern högtidligt till komikern Schaschkin. Hela kvällen strömmade hans många bekanta till klädloggen för att beskåda och beundra det vackra konstverket. Förtjusningen var allmän — med undantag af Schaschkins. Han ref sig i huvudet, vred händerna och sade:

"Hvad i all världen skall jag göra med den där historien! Jag vill inte taga den med hem till mig, där så mycket folk umgås. Mau förestår sig ju inte på sådant där, hur konstnärligt det onskligen är!"

"Herrn kan ju sälja den", rådde härfrisören, när han höll på att de-maskera skådespelaren. "Jag vet en gammal fru härtu, som köper gamla bronsaker. Far dit och fråga efter fru Smirnow . . . Honne känner alla . . ."

Schaschkin följde rådet. Två dagar därefter satt doktor Koschelew i sitt mottagningsrum och höll på med några undersökningsprof. Plötsligt ringer det och Sascha Smirnow stiger på. Han le, hans ansikte strålar och hela hans varelse andas lycka och tillfredsställelse. I handen håller han någon- ti g insvept i en tidning.

"Doktorn!" säger han, andfädd af rörelse. "Föreställ er min glädje. Hvilken tur för er att vi ändå lyckats få tatt i den felande maken till kandelabern! Mamma är så glad . . . Jag är ju hennes ende son och ni har räddat mitt lif . . ."

Darrande af rörelse och tacksamhet ställde Sascha kandelabern framför doktorn.

Denne spärrade upp ögonen och mun. Han ville säga något, men sade ingenting. Han kunde ingenting få fram.